

HOVEDSTYRET

Dato: 13.01.2012 kl. 10:00 - 15:00

Sted: Hotell Continental, Oslo

Medlemmer som kalles inn til møtet:

Halvdan Skard
Bjørg Tysdal Moe
Gunda Johansen
Jørund A. Ruud
Solveig Kvidal
Ivar Johansen
Hanne Braathen
Odd Arild Kvaløy
Gunn Marit Helgesen
Hilde Onarheim
Oddleif Olavsén
Line Skøii Vennesland
Endre Skjervø
Gunn Berit Gjerde
Mette Qvortrup

Observatør:

Harald Danielsen, RU, Bjørg Åse Wølneberg, Personalforeningen

Meldte forfall til møtet:

Fra administrasjonen:

Sigrun Vångeng, Arvid Weber Skjærpe, Tor Magne Fredriksen

Vararepresentanter møter etter særskilt innkalling.

Informasjon om møtet:

Det er anledning til gruppemøter fra kl. 0800 på hotell Continental. Gi beskjed hvis ikke grupperommet skal benyttes.

Lunsj kl. 1130

Styremøte i KS Holding umiddelbart etter lunsj – kl. 1230

SAKLISTE Hovedstyret 13.01.2012 kl. 10:00

Saksfremlegg

- [12/1](#) 10/00068-59 Godkjenning av protokoll og rød protokoll fra Hovedstyrets møte 06.12.11.
- [12/2](#) 10/01751-5 Høring - Vikarbyrådirektivet
- [12/3](#) 11/02011-2 Nasjonal tvisteløsningsnemd for helse- og omsorgssektoren
- [12/4](#) 07/00364-21 Landsting 2012 - valg av fullmaktskomite, protokollunderskrivere, dirigenter, valgkomite og redaksjonskomiteer
- [12/5](#) 08/00746-3 Beskrivelse av fullmaktsarbeidet i forbindelse med Landstinget 2012
- [12/6](#) 08/02627-9 Støtte til KS-relatert arbeid i partigruppene i KS.

Orienteringssaker

- [12/1](#) 10/02096-31 Protokoll fra møte i Hovedstyrets arbeidsgruppe for FoU 24.10.2011
- [12/2](#) 12/00002-1 Oppreisningsordninger for tidligere barnevernsbarn - status i landets kommuner
- [12/3](#) 12/00014-1 Omsorgsprinsipper
- [12/4](#) 12/00036-1 Stortingsmelding om Innovasjon Norge
- [12/5](#) 11/01612-3 Samarbeidsavtale mellom KS og KS Bedrift

Administrerende direktør orienterer

Eventuelt

Saksfremlegg

12/1 Godkjenning av protokoll og rød protokoll fra Hovedstyrets møte 06.12.11.

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/1

Forslag til vedtak

Protokollene anses godkjent.

Saksframstilling

Det er kommet inn en merknad til forslag til protokoll fra Mette Qvortrup, KS Bedrift. I sak 11/56, Plan og budsjett 2012, blir det innledningsvis opplyst at budsjettet for KS Bedrift er godkjent av KS Bedrifts styre. Ordet godkjent byttes med fastsatt.

Det er ikke mottatt andre merknader til ovennevnte protokoller ved fristens utløp. Protokollene anses godkjent med denne endringen.

Sigrun Vågeng

12/2 Høring - Vikarbyrådirektivet

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/2
2 Rådmannsutvalget	11.01.2012	12/3

Forslag til vedtak

- KS mener det er viktig at de tiltakene som gjennomføres tar utgangspunkt i at det er vikarbyrået som er arbeidstakerens arbeidsgiver, jf. arbeidsmiljøloven § 1-8 andre ledd.
- KS mener et solidaransvar for innleier som foreslått er et for omfattende tiltak for å sikre etterlevelse av likebehandlingsprinsippet.
- KS mener innleiers opplysningsplikt om arbeids- og ansettelsesbetingelser er vesentlig for å kunne oppfylle kravet om likebehandling.
- KS mener den vikarbyråansatte bør gis muligheter for å kunne etterprøve om likebehandlingsprinsippet er oppfylt.
- KS mener som omtalt i høringssvaret fra desember 2010 at det ikke bør innføres en innsynsrett for tillitsvalgte i innleiebedriften.
- KS mener innleier også bør ha et ansvar for overholdelse av arbeidsmiljølovens arbeidstidsbestemmelser.

Saksframstilling

Arbeidsdepartementet har i brev av 12. desember 2011 sendt på høring forslag til tiltak for å sikre at regler vedrørende inn- og utleie av arbeidskraft etterlevs. Høringsfrist er 30. januar 2012.

Formålet med vikarbyrådirektivet er å sikre likebehandling av innleide arbeidstakere, slik at disse skal få arbeids- og ansettelsesvilkår som om han eller hun var direkte ansatt hos innleier. Direktivet skal også bidra til å anerkjenne vikarbyråene som arbeidsgivere.

Direktivet ble vedtatt i EU i 2008, og skulle vært implementert i alle EU-land innen 5. desember 2011. (Det var bare seks land som hadde gjennomført direktivet innen fristen.) Direktivet er ikke tatt inn i

EØS-avtalen ennå, men er EØS-relevant.

Høsten 2010 var det en omfattende høringsrunde knyttet til konsekvenser av vikarbyrådirektivet i norsk lovgivning. Nå ønsker departementet å vurdere mer konkret administrative eller rettslige prosedyrer som skal sikre at de plikter som følger av direktivet etterleves.

I høringsvaret fra desember 2010 fremhevet KS:

- Muligheter for innleie av arbeidskraft er et viktig og nødvendig supplement til fast ansettelse når virksomheter har et midlertidig behov for arbeidskraft.
- KS mener det ikke er klart om dagens likestilling av innleie av arbeidskraft med midlertidig ansettelse i arbeidsmiljøloven § 14-12 vil kunne opprettholdes med begrunnelsen – fare for misbruk – ved implementering av vikarbyrådirektivet.
- Ved avgjørelse av hva som vil være like arbeids- og ansettelsesbetingelser må det tas hensyn til at en stor del av lønnsfastsettelses delvis er skjønnsmessig. Muligheten for å fremforhandle tariffavtaler innen bemanningsbransjen må ikke undergraves.
- Arbeidstidens plassering kan ikke anses som en del av arbeids- og ansettelsesvilkårene.
- KS mener det bør innføres en unntaksadgang fra likebehandlingsprinsippet når vikarbyråansatte er fast ansatt og mottar lønn mellom oppdrag.

Kort om bemanningsbransjens omfang og ansettelsesformer

Næringen utleie av arbeidskraft sysselsetter i underkant av 2 prosent av de sysselsatte i Norge. Omfanget av innleie i offentlig sektor er lite sammenlignet med privat sektor. Flertallet av utleide arbeidstakere er unge, ofte med høy utdanning og liten jobberfaring. Mange var enten studenter eller arbeidsledige før de begynte i bransjen. Bemanningsbransjen bidrar til fleksibilitet i arbeidsmarkedet og mulighet for rask tilgang på arbeidskraft ved sykefravær og arbeidstopper. Før finanskrisen bidro bemanningsbransjen til å hente inn et betydelig antall arbeidstakere fra utlandet.

I følge Econ Pöyrys rapport "Bemanningsbransjen. Struktur, utvikling og rolle" (Rapport 2009-083) oppgir 43 prosent at de er midlertidig ansatt i vikarbyråene, uten garantilønn. Videre oppgir 21 prosent ikke å være ansatt, 16 prosent er fast ansatt med garantilønn, mens 20 prosent er fast ansatt uten garantilønn. 68 prosent av de spurte opplever det som økonomisk usikkert å arbeide som utleid arbeidstaker.

Tema i den nye høringen; solidaransvar, opplysningsplikt og arbeidstidsansvar for innleier

I den nye høringen er det særlig tiltak som skal sikre likebehandlingsprinsippet som foreslås. I henhold til direktivets artikkel 10 skal det gjennomføres «passende tiltak». Likebehandlingsprinsippet innebærer at arbeidstaker som blir leid inn fra et vikarbyrå minst skal ha tilsvarende arbeids- og ansettelsesvilkår som om vedkommende var direkte ansatt i innleievirksomheten.

Solidaransvar

Det er vikarbyrået som etter gjeldende rett er ansvarlig for å utbetale lønn og eventuelt andre vederlag til sine arbeidstaker som leies ut. KS mener det er viktig at tiltakene tar utgangspunkt i at det vikarbyrået som er arbeidsgiver.

Departementet ønsker nå å innføre et solidaransvar for innleievirksomheten for vikarbyråets plikt til å dekke lønn og andre vederlag i henhold til likebehandlingsprinsippet. Departementet mener muligheten til å kunne bli stilt solidarisk ansvarlig vil være en sterk oppfordring for innleievirksomheten til å sikre seg at det vikarbyrået man velger følger reglene. Departementet mener også at solidaransvar for innleier ikke vil være urimelig ut fra at innleievirksomheten faktisk utøver vesentlige arbeidsgiverfunksjoner i den perioden arbeidstaker er innleid, selv om virksomheten ikke er formell arbeidsgiver. Solidaransvaret foreslås utformet som såkalt selvskyldnerkausjon som innebærer at arbeidstaker kan rette krav mot innleier uten først å gå om hoveddebitor (arbeidsgiver). Solidaransvaret er et objektivt ansvar uten hensyn til skyld.

Under henvisning til at det kan være vanskelig å fastsette korrekt lønnsnivå fordi det delvis kan være basert på skjønn, sier departementet at det kan være grunn til å vurdere om det heller bør kreves at arbeidstaker først må forsøke å få dekket sitt krav hos arbeidsgiver, før et solidaransvar gjøres gjeldende.

Departementet viser til at det i dag allerede foreligger solidaransvar for innleier etter skattebetalingsloven og arbeidsgivers plikt til å beregne og betale arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven. Departementet viser også til innføring av solidaransvar i lov om allmenn gjøring av tariffavtaler i 2009 som innebærer at arbeidstaker kan rette lønnskravet sitt mot hovedentreprenøren dersom arbeidsgiver (underentreprenøren) ikke betaler i henhold til allmenngjort tariffavtale. Dette solidaransvaret er også et objektivt selvskyldneransvar. Det er ikke innført et solidaransvar for oppdragsgiver (byggherre) etter allmenngjøringsloven.

Dersom det innføres et solidaransvar som foreslått vil kommuner og fylkeskommuner kunne bli solidarisk ansvarlig for den/de innleides lønns- og vederlagskrav selv om de som innleier gjennom kontrakt og ved oppfyllelse av opplysningsplikten har satt vikarbyrået i stand til å oppfylle likebehandlingsprinsippet. Det er vikarbyrået som er den innleides arbeidsgiver og det er i hovedsak vikarbyrået som har interesse av å drive utleievirksomhet. KS mener det er å trekke ansvaret for langt at innleier også skal stilles solidarisk ansvarlig for lønnsforpliktelsen uten hensyn til skyld og uten at den innleide først har rettet sitt krav mot sin arbeidsgiver – vikarbyrået. Det vises til direktivets artikkel 10 som sier at det skal gjennomføres passende tiltak dersom vikarbyrået eller innleievirksomheten ikke overholder direktivet. Tiltakene skal være effektive, stå i rimelig forhold til overtredelsen og ha en avskrekkende virkning.

Opplysningsplikt

Opplysningsplikt for innleier

Vikarbyrået vil som arbeidsgiver være ansvarlig for å oppfylle kravet om likebehandling overfor sine ansatte. Vikarbyrået vil vanligvis være helt avhengig av at innleier gir tilstrekkelig informasjon om hvilken lønn og andre vilkår vedkommende ville fått ved direkte ansettelse i virksomheten. Det foreslås derfor at det skal være en opplysningsplikt for innleier for at utleievirksomheten skal kunne ivareta kravet om likebehandling.

Opplysningsplikt for vikarbyrået overfor egne ansatte

Brudd på bestemmelsene om innleie følges opp privatrettslig. Når den vikarbyråansatte skal vurdere om likebehandlingsprinsippet er oppfylt vil vedkommende imidlertid ikke uten videre vite hva som ligger til grunn for de lønns- og arbeidsvilkår det er tilbud om, og vil ikke kunne gå direkte på innleievirksomheten og kreve opplysninger om personalpolitiske reguleringer og skjønnsmessige kriterier for lønnsfastsettelse. Departementet ønsker derfor å styrke den vikarbyråansattes stilling for at vedkommende skal kunne vurdere om arbeidsgiver (utleier) faktisk etterlever likebehandlingsprinsippet, ved å gi de ansatte mulighet til å kreve opplysninger fra utleier om tariffavtaler, personalpolitiske retningslinjer og skjønnsmessige vurderinger som ligger til grunn for fastsettelsen. Disse opplysningene vil vikarbyrået ha fått fra innleievirksomheten som grunnlag for å fastsette sine vilkår.

Opplysningsplikt for vikarbyrået overfor innleier

I høringen høsten 2010 ble det foreslått en innsynsrett for tillitsvalgte i innleievirksomheten i innleid arbeidstakers ansettelsesvilkår. For at en slik innsynsrett skal kunne ha noen effekt, vil man være avhengig av at vikarbyrået opplyser innleievirksomheten om hvilke vilkår som er avtalt med den enkelte arbeidstaker. Dersom det innføres en innsynsrett foreslås det derfor en lovfestet opplysningsplikt for vikarbyråene overfor innleier.

For ordens skyld opplyser administrasjonen at KS i den forrige høringen uttalte følgende om innsynsplikt for tillitsvalgte i innleievirksomheten:

«Under henvisning til artikkel 10 i direktivet ønsker departementet å innføre en form for innsynsrett for å sikre at direktivet overholdes. Innsynsretten er tenkt lagt til innleiers tillitsvalgte, som en generell ordning av det som i dag gjelder etter forskrift om informasjons- og påseplikt § 7 i virkeområdet for en allmenngjøringsforskrift. KS mener det er statlige myndigheters ansvar å påse at forpliktelsene om likebehandling følges. Det blir ikke riktig å overføre et slikt ansvar til de tillitsvalgte hos innleiebedriften. Selv om innleiebedriften må bidra med informasjon om hva som er "like" ansettelsesvilkår er det ikke naturlig at virksomhetens tillitsvalgte skal pålegges et ansvar i forhold til dette. Det er vikarbyrået som er ansvarlig for å sikre sine ansatte like betingelser som de som gjelder i innleiebedriften, og dersom det overhodet skal innføres en innsynsrett må det være for vikarbyråets tillitsvalgte.»

Arbeidstidsansvar for innleier

Det er vikarbyrået som har arbeidsgiverpliktene etter arbeidsmiljøloven § 2-1, herunder ansvar for arbeidstid. I lovens § 2-2 er det uttalt et ansvar for innleievirksomheten for innleide arbeidstakere når det gjelder å sikre et fullt forsvarlig arbeidsmiljø.

Departementet ønsker nå å tydeliggjøre at et slikt ansvar for innleievirksomheten også gjelder arbeidstidsreglene i lovens kapittel 10, slik at man unngår uklarheter om hvem som faktisk er ansvarlig for de innleides arbeidstid. Departementet viser også til at Arbeidstilsynet gjennom tilsyn særlig har avdekket brudd på arbeidstidsreglene ved tilsyn med innleie av arbeidskraft.

Administrasjonen vil peke på at det i forhold til et slikt ansvar som viser til arbeidsmiljøloven kapittel 10 særlig dreier seg om arbeidstidens lengde, krav om pauser, hviletid og overtid. I den forrige høringen tok departementet opp likebehandling av arbeidstidens plassering slik at de innleide ikke bare skulle få de «minst gunstige vaktene». KS mente det ikke var nødvendig for å oppfylle direktivets krav som kun snakker om arbeidstidens lengde.

Spørsmål som ønskes avklart med departementet

I høringssvaret ønsker administrasjonen å be om at departementet avklarer forholdet mellom kravene til likebehandlingsprinsippet i vikarbyrådirektivet og kravene i forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter. Dette er ikke omtalt i departementets høringsnotat.

Administrasjonen ønsker også å be om avklaringer av departementets forslag om å likestille en innleid arbeidstaker med en midlertidig ansatt ved beregning av ansettelsestid etter «fireårsregelen» etter arbeidsmiljølovens §§ 14-9 og 14-12.

Sigrun Vågeng

Per Kristian Sundnes

12/3 Nasjonal tvisteløsningsnemnd for helse- og omsorgssektoren

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/3
2 Rådmannsutvalget	11.01.2012	12/4

Forslag til vedtak

Hovedstyret støtter at det etableres et nasjonalt tvisteløsningsorgan, som skal tre i kraft når det oppstår uenighet mellom stat og kommune i nærmere bestemte saker etter helse- og omsorgstjenesteloven.

Hovedstyret slutter seg til avtaleutkastet om nasjonal tvisteløsningsnemnd, med tilhørende saksbehandlingsregler som er utarbeidet av Helse- og omsorgsdepartementet og KS med varighet fra 01.01.2012 til 31.12.2016.

Saksframstilling

KS har fått gjennomslag for at det skal etableres et nasjonalt tvisteløsningsorgan, som skal tre i kraft når det oppstår uenighet mellom stat og kommune i nærmere bestemte saker etter helse- og omsorgstjenesteloven.

Den vedlagte avtalen, med saksbehandlingsregler, er et omforent forslag fra administrasjonene i KS og Helse- og omsorgsdepartementet.

Administrasjonen er tilfreds med utkastet, og anbefaler hovedstyrets godkjenning.

Sigrun Vågeng

Helge Eide

Vedlegg til sak

Avtaleutkast.docx

Saksbehandlingsregler.docx

12/4 Landsting 2012 - valg av fullmaktskomite, protokollunderskrivere, dirigenter, valgkomite og redaksjonskomiteer

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/4

Forslag til vedtak

1. Valg av fullmaktskomite
Hovedstyret foreslår som fullmaktskomite på Landstinget 2012:
 - 1.
 - 2.
 - 3.
2. Valg av tre delegater til å underskrive protokollen under Landstinget 2012
Hovedstyret foreslår følgende til å skrive under protokollen under Landstinget 2012:
 - 1.
 - 2.
 - 3.
3. Valg av dirigenter
Hovedstyret foreslår som dirigenter på Landstinget 2012:
 - 1.
 - 2.
 - 3.
4. Valg av valgkomite
Hovedstyret foreslår som valgkomite på Landstinget 2012:
 - 1.
 - 2.

- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.

5. Valg av redaksjonskomiteer

Hovedstyret foreslår at det nedsettes tre redaksjonskomiteer med følgende arbeidsdeling og sammensetting:

Redaksjonskomite 1: Lokaldemokrati og styring

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.

Redaksjonskomite 2: Velferdsutfordringer

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.

Redaksjonskomite 3: Arbeidsmarkedsutfordringer

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.

Saksframstilling

Vedlagt:

- Liste over valgte delegater til Landstinget 2012.
- Liste over dirigenter på tidligere landsting.
- Fullmaktskomite og protokollunderskrivere under Landstinget 2008
- Liste over redaksjonskomiteer 2008
- Ledere av valgkomiteen 1978-2008

Sigrun Vågeng

Vedlegg til sak

Oversikt over
dirigenter på KS Land

Mal delegater
2012.xlsx

Vedlegg Hovedstyret
130112.docx

Landstingets vedtak
redaksjonskomiteer.doc

Oversikt over ledere
av valgkomiteen KS L

12/5 Beskrivelse av fullmaktsarbeidet i forbindelse med Landstinget 2012

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/5

Forslag til vedtak

1. Fullmaktskomiteen velges når Landstinget starter opp.
2. Fullmaktskomiteen får seg forelagt liste over delegater og varadelegater som er registrert på Landstinget sammen med valgprotokollene fra Fylkesmøtene.
3. Liste over de registrerte delegatene og varadelegatene sjekkes mot valgprotokollene fra fylkesmøtene.
4. Fullmaktskomiteen får fortløpende forelagt vararepresentanter som møter i løpet av Landstinget slik at disse kan sjekkes mot valgprotokollene fra Fylkesmøtene.
5. Fullmaktskomiteen melder tilbake til dirigenten om antallet stemmeberettigede som er tilstede så raskt som mulig ved oppstart av Landstinget. Dirigenten holdes løpende underrettet om vararepresentantene som møter underveis på Landstinget er lovlig valgt og stemmeberettigede.

Saksframstilling

I vedtektene til KS er ikke fullmaktskomiteens ansvar og arbeid beskrevet, og under Landstinget i Molde 2008 oppsto det noen uklarheter rundt fullmaktskomiteens ansvar og arbeid. På denne bakgrunn ble det lagt fram en notatsak for Hovedstyret 14.05.2008, notat nr. 08/1. Hovedstyret vedtok at det skulle utarbeides en beskrivelse av fullmaktsarbeidet i forbindelse med neste landsting.

For at fullmaktskomiteen skal kunne utføre sin oppgave må det foreligge en liste over de påmeldte delegater og varadelegater, en liste over de som faktisk har møtt opp på landstinget og valgprotokoller fra alle Fylkesmøtene. Administrasjonen bringer disse listene tilveie og kvalitetssikrer listene på forhånd så langt det lar seg gjøre. Fullmaktskomiteen avstemmer listene og melder tilbake til dirigenten så raskt som mulig etter åpningen av Landstinget hvor mange stemmeberettigede delegater og varadelegater som er tilstede.

I den grad delegater og vararepresentanter slutter seg til Landstinget underveis, må fullmaktskomiteen få mulighet til å sjekke om vararepresentantene er lovlig valgt og stemmeberettigede. Dette må skje løpende under Landstinget slik at dirigenten har oversikt og kan sikre at alle vedtak og valg fattes på lovlig måte.

Administrasjonen må legge til rette for fullmaktskomiteens arbeid slik at det kan utføres smidig og ikke sinker framdriften av Landstinget.

Sigrun Vångeng

12/6 Støtte til KS-relatert arbeid i partigruppene i KS.

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/6

Forslag til vedtak

1. KS setter av budsjettmidler for 2012 til KS-relatert arbeid i partigruppene i KS i samme størrelsesorden som i 2011.
2. Framtidige avsetninger fordeles i henhold til totalbeløpet som framgår av vedtatt budsjett for KS.
3. Midlene fordeles slik at hvert parti (dvs. partigruppe) får et likt grunnbeløp, kr 15.000,-, til disposisjon til dekning av utgifter av typen leie av møtelokaler som ofte vil ha om lag samme kostnad enten det er en stor eller liten gruppe som skal samles.
4. Midlene for øvrig fordeles pr. representant i Landsstyret.
5. Midlene står til partigruppenes disposisjon og ikke til disposisjon for den enkelte representant.
6. Midlene utbetales kun på bakgrunn av KS-relatert aktivitet som ekstra gruppemøter i landsstyregruppene, skoloring av landsstyregruppenes medlemmer, KS-relaterte konferanser arrangert av det enkelte politiske parti, nettverksbygging mellom partienes landsstyrerepresentanter og fylkesstyrerepresentanter, fellesmøter med KS-tillitsvalgte og partienes kommunalpolitiske utvalg, studieturer eller lignende.
7. Kun dokumenterte utgifter dekkes, og innen den rammen pr. representant som er bevilget gjennom budsjettet.
8. Gruppelederne står ansvarlig for anvendelsen av gruppas midler.
9. I tvilstilfeller skal gruppeleder konferere med Hovedstyrets leder før tiltak settes ut i livet.
10. Midler som ikke benyttes i budsjettåret, tilfaller KS og kan ikke overføres til neste år.
11. Regnskapsføringen skjer i KS, og kontoavregning forelegges gruppelederne hvert halvår.

Saksframstilling

Det har vært avsatt midler i budsjettet slik at landstingsgruppene kunne møtes flere ganger i landstingsperioden for å diskutere KS-relevante saker og gjøre politiske avklaringer. Det har vært forutsett at midlene gikk til å samle landstingsgruppene partivis.

I sak til Hovedstyret 21.10.2010 ble det reist spørsmål om midlene ble brukt på en hensiktsmessig måte, samtidig som det ble påpekt at det hadde vært en svært ulik praksis mellom partiene for uttak av midlene.

Hovedstyret vedtok at gruppelederne skulle komme med forslag til hvordan midler av tilsvarende størrelsesorden fra og med 01.01.2012 kan kanaliseres for å vitalisere partienes arbeid med KS-relaterte saker. Hovedelementene i dagens reglement kan med fordel beholdes, men med nødvendige presiseringer og tilpasninger.

Gruppelederne leverte 17.11.11 anbefaling til retningslinjer for støtte til KS-relatert arbeid i partigruppene i KS. Anbefalingen er vedlagt.

For 2011 var det avsatt kr 640 000,- til partigruppene til KS-relatert arbeid. I den fordelingen som har vært brukt til nå har er det tatt utgangspunkt i antallet delegater i de syv største partigruppene.

Antall pr parti m utg.pkt delegater Landstinget		Beløp til fordeling pr år: kr. 10 000,- i grunnbeløp til 7 partigrupper samt kr. 570 000, -til %-vis fordeling
Ap 71	10 000 + 176 700	186 700
H 42	10 000 + 102 600	112 600
Frp 34	10 000 + 85 500	95 500
Krf 16	10 000 + 39 900	49 900
Sp 32	10 000 + 79 800	89 800
SV 14	10 000 + 34 200	44 200
V 18	10 000 + 45 600	55 600
Reserve		5 700
SUM		640 000

I foreslåtte forslaget blir fordelingen foretatt med utgangspunkt i representantene i Landsstyret. I tillegg er det foreslått at grunnbeløpet som fordeles likt til partigruppene er justert opp til kr 15.000.

For 2011 ville de fordelte beløpene etter dette forslaget blitt følgende:

Antall pr. part, utg.pt Landsstyret:		Beløp til fordeling: (15 000 til partigruppene og 535 000 til %-vis fordeling)
Ap 17	15 000 + 181 900	196 900
H 10	15 000 + 107 000	122 000
Frp 5	15 000 + 53 500	68 500
Krf 3	15 000 + 32 100	47 100
Sp 10	15 000 + 107 000	122 000
SV 2	15 000 + 21 400	36 400
V 3	15 000 + 32 100	47 100
SUM		640 000

Halvdan Skard

2141_001.pdf

Orienteringssaker

12/1 Protokoller fra møter i Hovedstyrets arbeidsgruppe for FoU 16.06.2011 og 24.10.2011

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/1

Forslag til vedtak

Protokollen tas til orientering.

Saksframstilling

Protokollen vedlagt.

Sigrun Vågeng

Kjell-Torgeir Skjetne

Vedlegg til sak

Protokoll
Hovedstyrets arbeidsgr

12/2 Oppreisningsordninger for tidligere barnevernsbarn – status i landets kommuner

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/2
2 Rådmannsutvalget	11.01.2012	12/1

Forslag til vedtak

Saken tas til orientering

Saksframstilling

Bakgrunn

Bergen kommune etablerte den første kommunale oppreisningsordningen (Billighetserstatning i Bergen), etter en forutgående granskning i 2003. At omsorgssvikt og overgrep har blitt begått ved mange institusjoner hvor barn var plassert i perioden 1945-1980, ble bekreftet av den nasjonale kartleggingen som ble lagt fram i 2004 (NOU 2004:23) *Barnehjem og spesialskoler under lupen*. Utvalget slo fast at forholdene hadde vært kritikkverdige ved mange institusjoner hvor barnevernet hadde plassert barn. Sentrale myndigheter beklaget det som hadde skjedd, og ønsket å gi økonomisk og moralsk oppreisning til personer som hadde lidd last. I 2005 vedtok Stortinget å tilpasse

billighetserstatningsordning (St.meld. nr. 24 (2004-2005)) til også å gjelde tidligere barnevernsbarn, spesialskoleelver, og barn med atferdsvansker.

Stavangermodellen er ofte brukt som mal for kommunale oppreisningsordninger. Modellen går i korte trekk ut på at fylkeskommunen etablerer et oppreisningsutvalg bestående av leder med juridisk kompetanse, samt medlemmer med helse- og sosialfaglig kompetanse. Fylkeskommunen oppretter også et sekretariat med nødvendig kompetanse som skal kunne informere, veilede og bistå søkere, utrede og kvalitetssikre de saker som sendes inn til oppreisningsutvalget. De samarbeidende kommunene oppretter en kommunal oppreisningsordning. Ordningen gjelder personer som med hjemmel i barnevernloven som har vært plassert utenfor hjemmet. Etter at oppreisningsbeløpet er fastsatt av oppreisningsutvalget, er det et vilkår for endelig innvilgning og utbetaling av oppreisning at søker forplikter seg til ikke å gå til søksmål mot deltakerkommunene for samme forhold som det er innvilget oppreisning for.

Tilpasningen av den tradisjonelle og særegne norske billighetserstatningsordningen (som i dag heter statens rettferdsvederlagsordning) og etablering av kommunale oppreisningsordninger, må også ses i lys av ulike interesseorganisasjoner, media og enkeltpersoners aktive rolle for å sette dette på den politiske dagsorden. Dette gjelder særlig Stiftelsen Rettferd for taperne og Prosjekt Oppreisning¹.

Kartleggingsstudie av kommunale oppreisningsordninger

På oppdrag fra KS fikk Institutt for kriminologi og rettsosiologi (IKRS), Universitetet i Oslo, kartlagt kommunale oppreisningsordninger for tidligere barnevernsbarn. Hovedfunnene fra denne undersøkelsen i 2009 viste at:

- Det var store kommunale variasjoner mellom kommunene, både med hensyn til organisering og innretning. De største forskjellene mellom ordningene lå i den store variasjonen på oppreisningsbeløpet som ble innvilget.
- Til sammen var det 30 ulike oppreisningsordninger.
- Ved utgangen av 2009 hadde 124 kommuner etablert kommunale oppreisningsordninger for tidligere barnevernsbarn.
- Ved inngangen av 2010 var 12 oppreisningsordninger som omfattet 59 kommuner avsluttet. 9 oppreisningsordninger som omfattet 48 kommuner var vedtatt, men hadde ikke åpnet for søknader. Over halvparten av Norges befolkning bor i kommuner som har vedtatt oppreisningsordning.
- Om lag 1,3 milliarder kroner var så langt utbetalt til tidligere barnevernsbarn.
- 2637 av 3987 søkere var tilkjent oppreisning.
- Maksimalt oppreisningsbeløp varierer fra 100 000 kroner til 750 000 kroner. Innad i flere oppreisningsordninger er det også et betydelig spenn mellom laveste og høyeste oppreisningsbeløp. Det mest vanlige spennet er fra 200 000 kroner til 725 000 kroner.
- Det er også variasjoner mellom oppreisningsordningene i forhold til regler for avkortning av oppreisningsbeløpet. For flertallet av oppreisningsordningene avkortet oppreisningsbeløpet dersom søker er tilkjent rettferdsvederlag fra staten eller oppreisning fra andre kommuner.

Status per desember 2011

¹ Prosjekt Oppreisning (PROPP) er et nasjonalt ressurs- og kompetansesenter, startet 1. januar 2007 som et bindeledd mellom det offentlige og enkeltmenneske. Målet med prosjektet er gode kommunale oppreisningsordninger i alle landets fylker og kommuner. Stavanger kommune er Prosjekt Oppreisnings vertskommune og kommunaldirektør Per Harr er prosjektleders nærmeste overordnede. Prosjekt Oppreisning fungerer som et «andelslag» hvor driftsmidler tilføres gjennom grunnfinansiering, salg av tjenester, samt rammetilskudd fra kommuner og fylkeskommuner som benytter seg av deres tjenester. Driftsmidler søkes på årlig basis og hovedfinansiering for 2011 kom fra BLD, Østfold fylkeskommune, Stavanger kommune og Rogaland fylkeskommune.

Prosjekt Oppreisning sine nettsider gir oppdatert informasjon om status i landets kommuner hva gjelder oppreisningsordninger. I følge Prosjekt Oppreisning er i underkant av 80 % av Norges befolkning i dag tilknyttet kommuner som har vedtatt å etablere, eller har allerede etablert, oppreisnings- eller erstatningsordninger. Prosjekt Oppreisnings oversikt viser til 187 kommuner som enten har eller har hatt oppreisnings – eller andre erstatningsordninger. I tillegg kommer de 32 kommunene som har vedtatt å etablere oppreisningsordning, eller som har vedtatt å være med i en felles ordning som ennå ikke er effektivert. Oversikten viser videre til at det er relativt store fylkesvise forskjeller på antall kommuner som har etablert en ordning (se vedlegg).

KS administrasjon vurderer Prosjekt Oppreisning sine nettsider (www.propp.no) og informasjon til publikum som meget gode. Rapporten *Kommunale oppreisningsordninger for tidligere barnevernsbarn* gir en god oversikt over antall oppreisningsordninger, organisering og innretning av ordningene. Kartleggingen viste til variasjoner mellom oppreisningsordningen når det gjaldt utmåling av oppreisningsbeløp. Men det lå utenfor kartleggingens mandat å gå nærmere inn på bakgrunnen til denne variasjonen og heller ikke hvilke vurderinger som ligger til grunn for hvorfor kommunene har valgt de oppreisningsbeløpene som gjelder for sine ordninger.

Det er etablert fylkesvise fellesordninger i:

- Rogaland
- Oslo
- Aust – og Vest-Agder
- Sogn og Fjordane
- Nord-Trøndelag
- Vestfold
- Østfold
- Finnmark
- Akershus (Akershuskommunene kan slutte seg til den fylkeskommunale ordningen innen 1. mai 2012)

Prosjekt Oppreisning trekker fram erstatningsordningen i Rogaland, Sogn og Fjordane, Nord-Trøndelag, Vestfold, Østfold og Aust- og Vest- Agder som svært gode og praktisk talt like og her er det Stavangermodellen som ligger til grunn. I Østfold ble det nedsatt en arbeidsgruppe på oppfordring av Østfolds ordførerforum, som la fram forslaget til ordningen som kommunene behandlet politisk og senere vedtok. I Vestfold og Sogn og Fjordane tok KS på seg ansvaret for å etablere ordningen.

Sigrun Vågeng

Helge Eide

Vedlegg til sak

Oppreisningsordninge
r 2.xlsx

12/3 Omsorgsprinsipper

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/3

Forslag til vedtak

Saken tas til orientering.

Saksframstilling

Helse- og omsorgsminister Anne -Grethe Strøm- Erichsen tok initiativ til et møte høsten 2011 med ulike fagforeninger, samt interesseorganisasjoner og KS, for å drøfte noen prinsipper for god omsorg i pleie- og omsorgstjenesten. Fellesforbundet, Pensjonistforbundet, Fagforbundet, Norsk Sykepleierforbund, Helsedirektoratet og Kirkens Bymisjon har diskutert ulike problemstillinger knyttet til omsorg. Det har hele tiden vært en forutsetning for diskusjonene at utgangspunktet har vært ressursituasjonen pr i dag.

Det var bred enighet om at prinsippene skal danne grunnlag for refleksjon, kulturbygging og handling i de enkelte virksomheter. Det foreslås videre at prinsippene følges av et brev som beskriver bakgrunn og formål for prinsippene, og at brevet underskrives av partene i arbeidsgruppen. Det foreslås videre en felles pressemarkering, der prinsippene lanseres, samt at partene sprer prinsippene i sine fora og sammenhenger.

En eventuell videreutvikling av prinsippene bør avveies mot tiltak i ny kvalitetsavtale for helse og omsorgstjenesten som etter planen skal forhandles frem mot juni 2012. KS administrasjon vurderer at omsorgsprinsippene ikke avviker fra allerede eksisterende lover og forskrifter, blant annet kvalitetsforskriften.

Vedlagt ligger omsorgsprinsippene.

Sigrun Vågang

Helge Eide

Vedlegg til sak

Prinsipper 21
12.docx

12/4 Stortingsmelding om Innovasjon Norge

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/4

Forslag til vedtak

Saken tas til orientering.

Saksframstilling

Gjennom forvaltningsreformen ble fylkeskommunene sammen med staten eier av Innovasjon Norge. (Staten 51% og fylkeskommunene til sammen 49%)

KS har, sammen med fylkeskommunene, gitt flere innspill til departementet om at fylkeskommunene måtte få en sentral plass i utarbeidelsen av den stortingsmeldingen om Innovasjon Norge som er varslet lagt fram tidlig i inneværende år. Bakgrunnen for dette har vært at fylkeskommunene gjennom sitt eierskap på 49 % er en vesentlig eier av Innovasjon Norge, og at dette delte eierskapet med staten måtte vises igjen i en Stortingsmelding om Innovasjon Norge. Ikke minst måtte eierskapet ha en fellesforankring på viktige områder som eventuelle endringer i formål, og rammer for nytt målhierarki.

Dette medførte at fylkeskommunene og KS ble invitert til å delta direkte i arbeidet med ny Stortingsmelding om Innovasjon Norge og SIVA. Fylkeskommunene er involvert gjennom at ass. nærings sjef Terje Stabæk i Nordland fylkeskommune og KS v/Tommy Hernes er en del av skrivegruppen i NHD. Begge er en del av fylkeskommunenes eiergruppe for Innovasjon Norge oppnevnt av fylkesordfører/fylkesrådslederkollegiet og arbeidsmessig underlagt dette kollegiets arbeidsutvalg.

Hovedhensikt med meldingen

Hensikten med meldingen er å sette virkemidlenes rolle og organisering inn i en større næringspolitisk sammenheng. Det inkluderer en overordnet beskrivelse av den økonomiske utvikling og næringslivets utfordringer knyttet til denne.

En viktig del av meldingen er å fastsette nye mål for selskapene med basis i erfaringer med selskapene nasjonalt og regionalt, samt de foretatte evalueringene som har satt fokus på målstrukturen og operasjonaliteten av disse.

Meldingen skal videre omfatte en gjennomgang av virkemidlene med sikte på større samordning og forenkling, herunder den framtidige plassering av BU-midlene

Tidslinjen for utarbeidelse av meldingen og sentrale elementer

Meldingen skal legges fram i slutten av mars 2012. Dette innebærer et stramt tidsløp for produksjonen og for mulighetene for politisk involvering av fylkeskommunene. Siden dette ikke er en felles eiermelding, men en stortingsmelding, innebærer dette at det er departementet som legger fram meldingen ovenfor Stortinget og at beslutninger knyttet til viktige sider ved selskapenes virksomhet fattes av Stortinget, og ikke av eierne i fellesskap når det gjelder Innovasjon Norge. Det kreves derfor en dialog mellom eierne der det er tydelig at fylkeskommunene har vært involvert i en prosess som kan endre Innovasjon Norge sin måte og arbeide og prioritere på. Dette fremkommer også klart i eieravtalen, mellom fylkeskommunene og staten, datert 24.3.2010.

Styret i Innovasjon Norge har startet en prosess med sikte på å utarbeide forslag til nye mål for selskapet. Samme prosess er på gang i SIVA. Samtidig har NHD engasjert et eksternt konsulentfirma for å gjennomgå målstrukturen og vurdere konsistensen og operasjonaliteten i målene.

Det vil bli gjennomført et felles temamøte om Stortingsmeldingen med alle fylkeskommunene på Gardermoen den 19.1. Avslutningsvis skal det legges fram for fylkesordfører-/rådslederkollegiets arbeidsutvalg den 26.1.

Måldefinering

Et viktig element fra fylkeskommunenes side i diskusjonen om mål og målstruktur er at det klart framkommer at regionale forutsetninger skal legges som et klart grunnlag i selve målformuleringene. Med bakgrunn i Stortingets behandling av regionalmeldingen som lå til grunn for Forvaltningsreformen, er det liten tvil om at Stortinget forutsatte at regionale strategier for næringsutvikling skulle ligge til grunn for Innovasjon Norges framtidige virksomhet som et selskap eid av Staten og regionene i fellesskap. Dette er da også nedfelt i formålsparagrafen for selskapet.

«Innovasjon Norge har til formål å fremme bedrifts- og samfunnsøkonomisk lønnsom næringsutvikling i hele landet, og utløse ulike distrikters og regioners næringsmessige muligheter gjennom å bidra til innovasjon, internasjonalisering og profilering.»

Ut fra de forutsetninger som Stortinget la til grunn for forvaltningsreformen, på bakgrunn i formålsparagrafen og de føringer som ligger i eieravtalen mellom Staten og fylkeskommunene, vil derfor følgende hovedmål for selskapet bli foreslått fra fylkeskommunenes side:

«Innovasjon Norge skal i samråd med næringsliv, eiere og oppdragsgivere utløse bærekraftig verdiskaping i hele landet basert på nasjonale og regionale fortrinn.»

Staten ved NHD ønsker på sin side å fremme følgende forslag til mål:

«Innovasjon Norge skal i samråd med næringsliv, eiere og oppdragsgivere utløse bærekraftig verdiskaping i hele landet.»

Samordning/forenkling av virkemidler

Utgangspunktet for dette arbeidet er de innspill som kom fra fylkeskommunene knyttet til høringsrunden for evalueringen av Innovasjon Norge/SIVA og Innovasjon Norges uteapparat. De fleste fylkeskommunene uttalte seg positivt til behovet for å forenkle og samordne virkemidlene, og var eksplisitte på plasseringen av BU-midlene. Eiergruppen vil følge dette arbeidet og samkjøre en politisk behandling av forslagene på fylkesordfører-/rådslederkollegiets arbeidsutvalgsmøte den 26.01.2012.

Sigrun Vågeng

Helge Eide

12/5 Samarbeidsavtale mellom KS og KS Bedrift

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedstyret	13.01.2012	12/5

Forslag til vedtak

Hovedstyret tar retningslinjene for samhandling til orientering.

Saksframstilling

Innledning

Det er behov for å oppdatere samhandlingsavtalen vedtatt februar 2004 mellom KS og KS Bedrift. (Samhandlingsavtale KS-KS Bedrift, godkjent av sentralstyret 18.02. 2004, Vedlegg 1.)

Det har i mellomtiden vært avholdt et Landsting i 2008, hvor vedtekter for KS Bedrift ble vesentlig endret og generalforsamling for KS Bedrift ble vedtatt. (Vedlegg 2, Vedtekter for KS Bedrift.)

Det er med dette utarbeidet et revidert forslag til samhandlingsavtale som etter orientering i Bedriftsstyret oversendes Hovedstyret til orientering.

Bakgrunn

KS Bedrift ble etablert for å gi bedrifter som opererer innenfor kommunal sektor eller i markeder skapt av det offentlige, et tilbud innenfor arbeidsgivervirksomhet og næringspolitikk. KS Bedrift organiserer 512 bedrifter inndelt i ulike bransjer:

- Teknisk infrastruktur (energi, avfall, vann og avløp, brann og redning, havner, parkering)
- Helse- og sosialtjenester
- Økonomi og eiendom (revisjon, pensjonskasser, eiendomsselskaper)
- Kultur og undervisning

Alle medlemmene får arbeidsgiverbistand gjennom sitt medlemskap.

Innenfor energi, avfall og havn har vi et utvidet medlemskap som omfatter både nærings-, interesse- og arbeidsgiverpolitikk. Disse bransjene betaler ekstra kontingent for denne tjenesten. Det vises til vedlegg nr. 3, styringskart og organisasjonskart for KS Bedrift. www.ks-bedrift.no

Bedriftsområdet generelt opererer i et marked med sterk konkurranse. De største konkurrentene er NHOs landsforeninger, HSH og Spekter. I løpet av de siste årene har vi erfart en klar satsning fra disse organisasjonene på å rekruttere bedrifter innenfor KS Bedrifts målgruppe. Etableringen av Energi Norge i 2001, (tidligere EBL) medførte for eksempel en halvering av KS Bedrifts medlemsmasse innenfor energisektoren. Bransjens ønske om en egen tariffavtale som gjenspeilte energibedriftenes nye rammebetingelser i et deregulert marked ble da opprettet, men antagelig for sent til å demme opp for medlemsflukten på over 100 bedrifter. 10 år etter er rammebetingelsene både gjennom EØS avtalen og nasjonale bestemmelser endret, med bl.a. en konkurranselovgivning som stiller krav om likebehandling mellom bedrifter, uavhengig om eierne er private eller offentlig eide. KS Bedrifts konkurranseutsatte medlemmer har derfor en egen særavtale under utvikling, for å prøve å møte de samme endringene, med konkurranseutsetting og anbudskonkurranse som rammevilkår. Kommuner og fylkeskommuner kan ikke gå konkurs, noe som er en reell problemstilling for mange innenfor bedriftsområdet. Avtaleverket må reflektere disse problemstillingene.

Prinsippene i samhandlingsavtalen mellom KS og KS Bedrift anses som helt nødvendige for at KS Bedrift skal fremstå som en attraktiv organisasjon i konkurranse med andre.

Vedlagt samhandlingsavtale mellom KS og KS Bedrift

Sigrun Vågeng

Bjørg Ravlo Rydsaa

Samhandlingsdokument mellom

KS og KS Bedrift

1. Formål med dokumentet

KS Bedrift har en viktig rolle i KS' virksomhet og utvikling. KS Bedrifts virksomhet drives derfor i nært samarbeid med KS. For å fungere overfor eksisterende medlemmer og trekke til seg nye, må KS Bedrift samtidig framstå som en selvstendig, medlemsstyrt del av KS. En omforent forståelse om samarbeid vil skape et fast og balansert grunnlag for KS Bedrifts videre virksomhet.

Vårt felles mål er at alle eksisterende bedrifter og virksomheter som etableres innen KS Bedrifts målgruppe skal velge organisasjonstilknytning i KS Bedrift.

2. Basis for og omfang av partenes felles forståelse

KS legger til grunn at etablering av bedrifter kan være en hensiktsmessig organisering av kommunal tjenesteproduksjon, og at kommunesektoren er tjent med at disse bedriftene drives etter prinsippet om samfunnsansvarlig forretningsdrift. KS vil legge til rette for at medlemmene kan forberede og velge selskapsorganisering på et best mulig faglig grunnlag.

Bedriftenes rammebetingelser kan inngå som et viktig tema i KS sine konsultasjoner med Staten. KS Bedrift forutsettes å bidra til utvikling av KS og til KS' arbeid med utvikling av kommunesektoren, herunder utvikle kommuner og fylkeskommuner som aktive og kompetente eiere.

3. Koordinering av samarbeidet

Koordinering av samhandling mellom KS og KS Bedrift kan blant annet skje ved at adm. direktør i KS har møterett i KS Bedriftsstyre, og at det minst 1 gang årlig holdes et felles møte mellom KS Bedrift, og KS' sin valgte og administrative ledelse.

4. KS Bedrifts økonomi

KS Bedriftsstyre har etter vedtektene kompetanse til å vedta budsjett for KS Bedrift. Det føres eget regnskap for KS Bedrift.

KS Bedrift disponerer kontingenten fra bedriftsmedlemmene, eventuelle tilskudd og andre inntekter som opparbeides gjennom virksomheten i KS Bedrift. Kontingenten fastsettes av KS Bedriftsstyre og i henhold til regler Generalforsamlingen fastsetter. KS Bedriftsstyre har det overordnede ansvar for økonomistyringen i KS Bedrift. Direktør har det daglige ansvaret.

KS Bedrifts andel av faste og løpende utgifter, forsikringer samt telefoni, regnskapsføring og lønnskjøring og annen administrasjon belastes regnskapet til KS Bedrift etter avtalt fordelingsnøkkel.

KS Bedrift forhandler direkte med Kommunenes Hus om lokaler og husleie.

5. Administrative forhold.

Direktør for KS Bedrift rapporterer til adm.direktør i KS.

Direktør i KS Bedrift ansetter og er økonomisk og administrativt ansvarlig for medarbeiderne.

Direktør for KS Bedrift skal foreta løpende rapportering vedrørende økonomi, organisering av virksomheten og strategiske spørsmål til KS Bedriftsstyre og dets styreleder særskilt.

Det er en gjensidig plikt å orientere KS så tidlig som mulig, dersom det kan oppstå uenighet eller interessekonflikt mellom KS Bedrift og KS.

6. Daglig drift

KS har innført internfakturering. Dette danner grunnlag for den interne resultatstyringen i og mellom organisasjonshetene, og muliggjør daglig samhandling samtidig med full økonomistyring. Med dette som utgangspunkt skal KS Bedrift fritt ha tilgang til KS' øvrige tjenester, på samme måte som KS Bedrifts kompetanse og ressurser stilles til disposisjon i den utstrekning det ikke går utover prioriterte oppgaver. Forespørsler om store oppdrag til KS Bedrift skal forelegges KS Bedriftsstyre.

7. Avtaleverk, tariffavtaler

I nært samarbeid med KS forvalter KS Bedrift følgende avtaler:

Energiavtale I og Energiavtale II

Bedriftsavtalen (SGS 1701 Særavtale for konkurranseutsatte bedrifter)

Forhandlinger, hvor bedrifter omfattes av det kommunale HTA eller berøres av sentrale særavtaler, skal skje i nært samarbeid med KS Bedrift. Det samme gjelder forhandlinger om Hovedavtalen.

Av hensyn til KS Bedrifts konkurransedyktighet som attraktiv interesse- og arbeidsgiverorganisasjon og medlemsbedriftens evne til å lykkes i markedet, skal KS og KS Bedrift særskilt arbeide for at det etableres tariffestede muligheter for lokale parters valgfrihet mht. pensjonsordninger.

8. Bruk av fellestjenester

KS Bedrift skal i utgangspunktet benytte seg av KS' fellestjenester. Pris og leveringsbetingelser skal avklares i forkant. I de tilfeller der disse ikke er konkurransedyktige, kan tilsvarende tjenester kjøpes eksternt, så sant det ikke påfører virksomheten for øvrig vesentlige ulemper.

9. Informasjon og rapportering

KS skal ha fullt innsyn i KS Bedrifts virksomhet. KS Bedriftsstyre avgir årsrapport med regnskap som godkjennes av Generalforsamlingen. Årsrapport med regnskap innarbeides i Hovedstyrets årsrapport.

10. Evaluering av avtalen.

Evaluering av samhandlingen mellom KS Bedrift og KS gjøres årlig.

Dato:

Sigrun Vångeng
Adm. direktør

Bjørg Ravlo Rydsaa
Direktør KS Bedrift

Vedlegg til sak

Samhandling KS og
KS Bedrift.doc

Vedtekter for KS
Bedrift 14.05.2008.doc